

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
96-02-169/15г.	19.01.2016г.

До ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр.София

ОТГОВОРИ

От ВЕРА ГЕОРГИЕВА КОЕВА – районен съдия при Районен съд Благоевград и кандидат за административен ръководител председател на РС Благоевград

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Представям на Вашето внимание отговори на въпроси, поставени във връзка с правилата за избор на административен ръководител и от съдия Екатерина Николова:

По въпрос № 1 – Извън изложената фактология в тази точка, представляваща своеобразен отчет, за коректност следва да се посочи, че изтеклия мандат на предходния административен ръководител обхваща периода м.11.2010г. до м.11.2015г. и няма връзка получено отличие за съда през 2005г. пред мандата на друг административен ръководител. По отношения на въпросите, отчасти формулирани в т.1, т.7, т.8, т.9 и т.10 заявявам, че с посочване в концепцията ми на конкретни цели и свързаните с това посочени и конкретни организационни мерки не твърдя, че се касае до нова идея, а подчертавам важните за мен принципи, на база, на които следва да се гради едно последващо управление. Като се твърди, че посочените и описани в т.1, т.7, т.8, т.9 и т.10 цели и конкретни инициативи са били вече постигнати и или реализирани от предходни ръководители това може само да ме радва, че очевидно имаме идентични или близки визии за бъдещото управление и залагаме на сходни стандарти, като очевидно общите принципи за управление, за които очевидно нямаме различия с питащия колега, изискват не еднократното им приложение, а непрекъснатото им реализиране и съответно прилагане, а не еднократно. С оглед естеството и дейностите на съда се предполага непрекъснато периодично, както анкетиране, с гражданите, така и потребителите на административната услуга, така също и всички други конкретни мерки, сред изброените в т.7, т.8 т.9 и т.10 от въпросите. Ето

защо на въпросите с цитираните точки считам, че съм изчерпала отговора. И поради очевидно съвпадане на основните, базисни идеи ще очаквам активно съдействие и от питащия колега в бъдещото управление при евентуален мой избор.

По въпрос № 2 – През последните няколко години във връзка с напускане на съдии са провеждани общи събрания, на които са обсъждани идеи и са давани конкретни предложения от съдии за начина за разпределяне на делата на напускащия съдия, отразявани са в протокол, но до общо решение с гласуване и обособяване на мнозинство не се е стигало. По въпроса за материята дела, които да разглеждам, след завръщането ми на работа решение на ОС не е взимано, дори становище да разглеждам граждански дела са дали, както ръководителя на ГО, така и още един колега, като нито един съдия не е формулирал становище да разглеждам т.нар. "смесена" материя - както граждански дела /и то само от конкретно посочен вид по шифър дела по усмотрение на адм.ръководител/ и едновременно с това и НАХД, а в по-късен момент и УБДХ, при което на практика при обособени две отделения – ГО и НО единствено спрямо мен, за разлика от всички останали съдии с конкретна специализация по материя, бе подходено по този неравностоен начин, без да се отчете, както стажа – с най – много стаж в ГО, само и единствено специализацията в тази област и то за над 10 години.

По въпрос № 3 – Именно заради необходимостта от персонализиране на отговорността административния ръководител носи такава при решения по администрирането на съда, но доброто управленско решение изисква съгласуването му с колегите и то при условията на толерантност към чуждото, дори противоположно мнение, проявата на уважение спрямо колегата и зачитане на достойнството му. Ето защо считам за значима ролята на събранието на съдиите, за да се изслушват всички позиции и становища. Що се касае до твърдението във въпроса за евентуална отговорност при неправилно или неадекватно управленско решение на ОС отговора е в първото изречение. Лично познавам колегите си и техните качества и ги смятам за достатъчно компетентни, морални, достойни хора, поради което не се съмнявам относно възможността активно да подпомагат с адекватни и компетентни съвети в управлението на съда.

По въпрос № 4 – Под „ротационен принцип“ съм имала предвид доразработването на допълнителни критерии към вече зададените базисни

правила от ВСС за командироване - при необходимост за това от един съд в друг равен по степен съд при няколко кандидати – такова командироване да се реализира при нужда за всеки един от тях за определен период от време при съобразяване на стаж, опит, квалификация и или др. обективни критерии, а не фокусиране само по отношение на конкретен магистрат. А под „професионално развитие“, касаят случаите на командироване, в погорен съд, имам предвид отправената неколккратно покана от ОС Благоевград за командироване на съдии от ГО на РС Благоевград и при постановени откази за това от ръководството на РС, въпреки заявено желание за това на най – малко 3 съдии. Същевременно такова командироване на районни съдии в ОС се осъществи от съдии от РС Сандански, от РС Петрич и от РС Гоце Делчев, чиито председатели дадоха такова разрешение и за определен период от време магистрати от посочените районни съдилища бяха командировани и то при условията на „ротация“ – т.е. всеки желаещ и отговарящ на условията бе командирован последователно.

По въпрос № 5 – Към момента на отправяне на питането Акта на ИВСС за ГО е влязъл в сила. Въпроса за срочността е изваден от контекста на изложението в концепцията. Това е въпрос, който по принцип следва се определя единствено и само като сериозен. Бавното правосъдие е липса на такова и усилията на всеки административен ръководител следва да са насочени да следи за него и да взема конкретни, категорични и ясни мерки и послания за разрешаването му.

По въпрос № 6 – Категорично възразявам административния ръководител на съда да има правомощие да променя процентната натовареност на съдия при констатиране на значима несъразмерност в натовареността спрямо останалите на база критерии висящност, както и възможността да преразпределя висящ доклад, ако магистрата е на работа /вж.утвърдените вътрешни правила за разпределение на делата, актуализирани и допълнени към 22.01.2015г.- Раздел III, буква „Б“, т.2.5, 5 и 7 тире/. За утвърждаване на такива правомощия не знам да е съгласувано с решение на ОС. Това по същество представлява възможност за корегирине на разпределящата система по усмотрение и преценка на административния ръководител. Това не представлява наличието на хипотезата, визирана в чл.4.4 б „б“ от Единната методика на ВСС за разпределяне на делата – други обективни причини. На практика

конкретно издадени такива заповеди са констатирани от ИВСС в Акта за ГО и са изрично цитирания, като е посочено, че мотива висящност на делата по състави не е мотив за разпределяне на дела по заповед на ръководителя.

По въпрос № 7, 8, 9 и 10 – вж.отговорите по въпрос № 1

По въпрос № 11- Отчасти на питането е даден отговор на питането в т. 2. С изрично цитирани в акта на ИВСС конкретни заповеди след завръщането ми от отпуск за отглеждане на малко дете със заповед на административния ръководител единствено на мен, за разлика от всички останали магистрати в съда, включително и на командирован колега, ми бе определен т.нар. „смесен“ доклад. При условията на специализация и обособяване на две отделения единствено спрямо мен е подхотдено по този начин. Става дума за решение, е взето за първи път само спрямо мен за разлика от останалите колеги след обособяване на отделенията, за косто съм възразила писмено и което управленско решение изрично съм определила като хипотеза на чл.13, ал.3 от ЗЗДискрим./ и свързаното с това непредоставяне на равни условия на труд спрямо останалите колеги.

Изначално смятам тезата, че едното от обособените общо две отделения в съда /ГО и НО/ е по-натоварено, поради ненатовареност на другото, за изцяло погрешна. Такъв подход довежда до напрежение и спрямо отделенията. Правилното управленско решение разчитам като стремеж на ръководителя да създаде такава организация, с която да се постигне своеобразен баланс на натоварването на съдиите в рамките на съответното отделение, а не спрямо другото и при констатиране на необходимост търсене на други организационни решения, вкл. и чрез командироване временно от друг равен по степен съд и/или оптимизиране на дежурства, но не и чрез подхода на натоварване на конкретен съдия от другото отделение с материя, извън разглежданата и то при негово изрично несъгласие. Подобен подход не държи сметка, както за равното третиране и еднакви условия на труд за всеки, както и за целената специализация, именно за постигане на по-качествено и ефективно правосъдие.

По въпрос № 12 – В концепцията подробно съм обяснила кои управленски решения на ръководството са генерирали напрежение и по специално начина на разпределяне на дела т.нар.“ръчно“ разпределяне по

заповед на председателя. Подробно този начин на разпределяне е оценен от влезлия в сила Акт на ИВСС в ГО като нарушение на принципа за случайното разпределение по чл.9 от ЗСВ.

На въпрос под № 15 – Не е редно да се правят такива внушения, а напротив – информация за евентуално участие по проект на съда получавам по вътрешната поща едва след като той вече е факт и след вече определен от ръководството негов ръководител, като конкретно лично съвместно и друг колега е реализирана напр. идея по издаване на Заповед № 287/17.06.2014г. с цел преодоляване на опити на страните за избор на докладчик чрез подаване на няколко идентични искиви молби или умишлено нередовни и отстраняване на нередовностите само при този съдия, която страната сама си определи. Това изрично е протоколирано и на проведено ОС на ГО от 16.05.2014г. Ето защо такива твърдения са неверни.

С уважение:

/В.Коева/